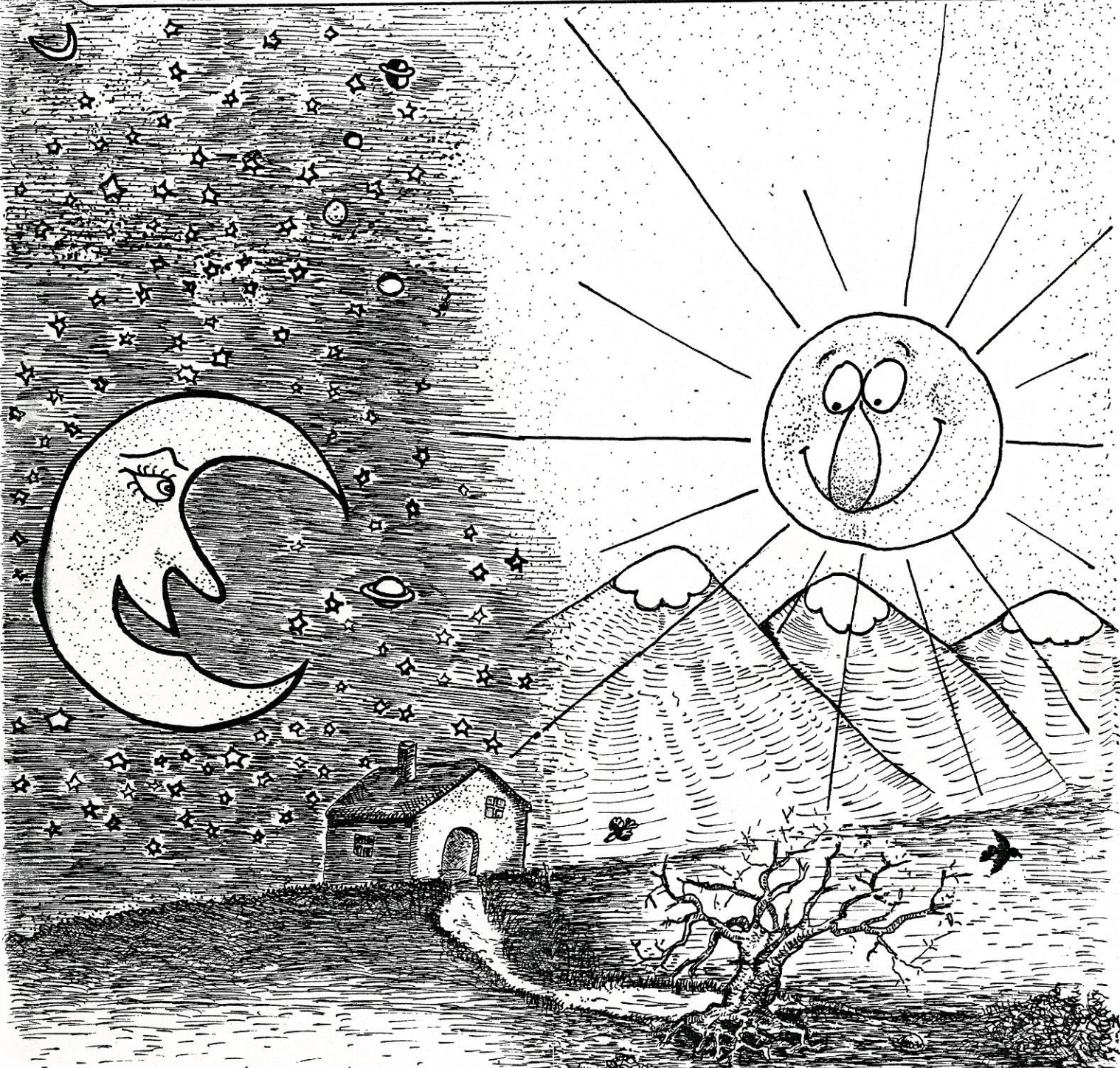

BUTLLETÍ d'INFORMACIÓ LOCAL

Llagostera

Nº. 3 - JUNY 1.980

Editat per l'Associació de Veïns

*solstici
d'estiu*

PÒRTIC

SUMARI:

- Pòrtic
- "Al voltant del Poc de Sant Joan" per E. Roget
- Festa Popular "Solstici d'Estiu". AA.VV.
- Plana de Bresca, Tevepitu
- El Fle
- Problemàtica Ecològica
- Sol Solet -2ª part- per Joaquim Reverter
- "Clarificant.." per J.R.
- "Poesia.." per Sole-dad
- Formació Consell Local d'Esports, xerrada amb F. Santamaría.
- Temes Locals
- "Horizontes" per Amadeu
- "Ironies de la vida" jvb.
- "El Nuevo Idolo" -X. Nogué
- Secció Infantil (Còmics)
- Reflexions Sanitàries per Jordi Turró
- "Resposta..." LL. Ventura
- Successos per Tevepitu
- Viaje a Austria (1ª part) per Antoni Mascort
- Audits d'en Ramón

Mes de Juny, mes de Solstici, mes de verbenes, mes de Festes i de Santa,... inici d'estiu, de calor, de turisme, i ¿turistes?, de vacances, de passions,...

La bucòlica porta de l'Esteve, reflexa la nitidesa del dia i la nit. És la lluita del sol amb les tenebres. La casa signe de l'assentament dels homes, l'arbre una visió del pas del temps, les muntanyes les barreres naturals de la vida, el saber vèncer, (pujar), i el saber perdre (baixar), al capdevall el fi és el mateix.

Però nosaltres fem un crit a la vida, al sol, a la terra,...

Mes de Juny, mes de Solstici, mes...

Seguim tramitant la legalització, la burocràcia és lenta i dificultosa; nosaltres no podem fer-ho d'altre manera. Com podeu veure aquest mes hem arribat a vint-i-sis pàgines. Agraïrem qualsevol tipus de suggeriment, per veure si entre tots podem fer un butlletí autènticament local, popular i lliure.

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions.

El Col·lectiu de Redacció no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu

ha de ser sabedor del nom del autor.

Llagostera, juny de 1.980
"BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ LOCAL2

Nº 3

Dirigit pel :
Col·lectiu de Redacció
Editat per :
L'Associació de Veïns

Apartat 54
LLAGOSTERA

al voltant del foc de sant joan

La transformació tecnològica d'avui dia, cala i sosmou antigues costums que han perdurat al llarg dels segles, i que en definitiva, de forma inconscient, influïeixen en el nostre afer de cada dia: en uns gestos, en les nostres festes i fins i tot en pensaments o sentiments que passen pel nostre cap. D'una manera o altre a dins de cadascú de nosaltres, i a través d'un fons comú que la col·lectivitat ha anat reunint i transformant en el transcurs del temps, resta una mica l'home primitiu. Endinsar-se un xic en la nostra mitologia és descobrir l'esforç dels nostres avantpassats per explicar-se l'univers, obrint-se pas per mig de mites, molts dels quals han assolit creences més modernes. Arreu trobem aquests vestigis: els sacrificis, els cultes als morts, cerimònies d'iniciació, etc.. Situar la mitologia catalana en el punt just del temps és visitar un món pròxim i misteriós a on trobem trets essencials i irrenunciables de les ètnies que succesivament s'han instal·lat en el nostre país.

Hom mira amunt i descobreix un sol que s'amaga entre els núvols, un cel sempre canviant, ara tranquil, ara furient, una bòveda misteriosa estesa sobre els nostres caps, en la que tans cops hem vist aquell vermell intens de foc con si s'incendiés. No són insensibles a aquests canvis, com tampoc ho eren aquells qui des de el mateix lloc a on són ara nosaltres, els hi calia una resposta al aixecar el cap. I és que mirant el mar, un no pot més que preguntar-se, encare que endormiscat: D'on vé el sol quan el matí emergeix de les aigües del Mediterrani?

El despuntar del dia són uns moments que colpeixen d'admiració per tanta bellesa i per aquesta llum que en definitiva és la que dona vida al cel. Aquest canvi està acompanyat pel pas parsimoniós d'aquell astre qui, després d'estar en el punt més alt de la volta, començarà un trajecte de retirada, com sient incapaç de mantenir per més temps aquella intensitat de claror. El sol es presentava doncs com el rei indiscutible de l'univers humà, sorgint així el culte al Sol. Aquest, segons la latitud, resta marxit durant mesos i sota aquesta claror tènue, neix l'engoixa d'aquells pobles que observaven anyalment aquesta abdicació alhora que la natura anava morint congelada. Segurament foren ells qui s'adonaren que la mort i resurrecció del sol obeeïen a uns períodes concrets entre ells un de màxima plenitud i un altre de misèria. És natural doncs que sigui entre els pobles que habiten al nord d'Europa, o que n'han emigrat tot ocupant avui unes terres més temperades, a on tinguin més importància les festes del solstici d'hivern i del solstici d'estiu.

Era el dia del solstici d'estiu un dels de festa més expansiva i bul·liciosa. No n'hi ha prou dels estels i la lluna per il·luminar aquesta nit de passif i d'amor, li calen a més grans fogueres per aclarir-la. Aquestes són un bell incentiu per entrar en "el món de la màgia", on es rebelen secrets i poden descobrir-s'hi misteris.

Les antigues cerimònies paganes que hom dedicava al sol, font de llum i de vida, varen ser incorporades pel cristianisme en el segle IV. Així, el solstici d'hivern fou transformat en la festa del neixement de Jesucrist, mentre que el d'estiu fou atribuït a Sant Joan Baptista, integrant en aquest cas les fogueres, ja que malgrat les prohibicions riguroses donades en el Concili de Constantinoble en l'any 680, era un cas perdut el combatre'ls en la que restaria la nit màgica del foc, per tant de la llum i l'escalfor que són els atributs més benèfics del astre solar.

La tradició popular dóna diversos orígens als focs de Sant Joan, encara que es desconeix en el temps els principis d'aquest foc, representant del poder purificador i fecundant del sol. Durant l'edat mitjana es creia que a la claror de la lluna del solstici d'estiu, les bruixes, dracs i mals esperits, estimulats per la luxúria infectaven l'aire, pel que calia encendre foc per purificar-lo, així com a les persones que el travessaven saltant. La dansa ha estat es-treta ment agermanada amb les fogueres, segurament com a resta d'un antic ball astronòmic, fet en rodona al voltant d'un foc, que s'ha obert pas al llarg de mil·lenis.

Sense anar massa lluny en el temps, segurament en el vostre record, trobem fogueres familiars i col·lectives que s'encenien en indrets on ara la nit de Sant Joan passa com tantes altres en l'ensopiment d'una festa sense identitat. Quanta mainada plena d'il·lusió, havia estat recorreguent les cases preguntant: - Hi ha res pel foc de Sant Joan?-, procurant així per una bona pila de caixes i mobles vells que coronaven amb un ninot, o simplement amb un pal amb un barret, que cauria al assolir-lo les flames infatigables d'un foc, que tot recargolant-se lentament, porta a qui el contempla a una subjugació gairabé hipnòtica.

Penso ara amb unes festes que resten en els prestatges de les biblioteques, recollides per algun folklorista, algunes de les quals, podríem viure encara en la plaça d'algun poble, festes en les que les fantasies esdevenen lògiques, en que es troba a aquesta bel·lesa frondosa que tans cops ignorem, i que ara, més que mai, - quan no neguem la grandesa d'aquells astres que contemplem en llur desplaçament per el cel, fins i tot sabent que són astres insignificants d'un univers immens, i que molts d'aquests mites ja no són necessaris com a resposta- no podem escapar fins a ofegar una proliferació imaginativa i d'il·lusió que tant intrínscament està lligada a nosaltres i que inconscientment renunciem, aconseguint matar allò que el temps no ha pogut, i que al contrari ens ho ha ofert desinteressadament, desconectat de la por, la superstició, etc..

A canvi d'això, acceptem unes festes impersonals, no nostres i no massa de ningú, més aviat diria d'una societat soterrada en aquelles comofitats enganyoses de les noves tècniques, que hi ha qui pretén de vendre interessadament, i parlo abans d'unes comoditats concretes, encara que nombroses, perquè penso que és una ambició ben noble la d'assolir les comoditats veritables que el desenvolupament pot oferir-nos.

Elena Roget

Notes de la Redacció :

Rectificació : En l'anterior número en l'entrevista a Sebastià Gisbert, hi hagué un error de transcripció. Es tracte que en l'apartat del lloguer de l'envelat, posem que valia 150 pts., quan l'amic Tià ens havia dit que eren 450 pts.

Numeració : Veureu que el número de les pàgines no coincideix amb l'ordre en que han estat posades, ha estat un problema de compaginació, que mirarem de subsanar en properes edicions.

LA FESTA POPULAR DEL "SOLSTICI D'ESTIU".

L'organització del "Solstici d'Estiu" per l'Associació de Veïns, va sorgir d'una sèrie de idees, que s'iniciaven amb la voluntat de recuperar la Plaça Balladora com a Patrimoni Popular, tot basant-nos en uns fets concrets: les restes d'un poblat Ibèric, l'antiga ermita de Sant Llorenç, i posteriorment la celebració de la festa del veïnat a la Plaça. Agafant aquests esdeveniments reals, posant-hi imaginació i recordant antigues creences, va néixer la nit del Solstici.

Intentem que la posta del sol perduri fins a la sortida del nou dia. Aquesta circumstància s'expressa amb una gran foguera que també serveix per allunyar els mals esperits de les tenebres. Bassicament però, es vol passar una nit de diversió i gresca, però sortint del tradicionalisme de les verbenes de Sant Joan i Sant Pere, i buscant complements adequats.

PRIMERA NIT DEL SOLSTICI, ANY 1.978.

La Festa va ésser una experiència nova, i creiem que no solament a Llagostera, car no en coneixem cap de semblant per les nostres comarques. La senzillesa i caire local com estava enfocada va fer que no transcendís excessivament. Tot i així va ésser força la gent que va passar al llarg de la nit. Els plantejaments eren discrets: llum amb bateria, actuació de grups locals, música de disc, vins, coca i un bon foc, l'autèntic rei espiritual de la Festa. Uns dormint i els altres vetllant, arribarem al nou jorn.

SEGONA NIT DEL SOLSTICI, ANY 1.979.

El petit èxit obtingut no ens feu canviar els objectius. Però si que ferem una innovació essencial, gràcies a la col.laboració d'un bon amic del veïnat, vam poder fer arribar la llum, el que permetia notables canvis: altaveus; micro, més il.luminació.... La idea basse seguit essent la mateixa, amb la novetat d'un improvisat enterimat, cedit per un altre amic de les rodalies, per poder cantar i dir tothom el que volgués. El temps però, no ens acompanyà, va ploure fins gairebé les nou de la tarde. Vam superar el desànim i seguirem endavant amb la Festa, però després ens fallà l'equip de so... I quant ja imperava la desesperació, com caiguts del cel, van venir un grup de titelles i animació: "La Serpentina", que a més de deixar-nos llurs aparells, van actuar i animar a la concurrència en uns moments decisius. Mes d'una trentena, tot xerrant i menjant torrades amb all i oli, vam acabar esperant la sortida del sol.

TERCERA NIT DEL SOLSTICI, 21 DE JUNY DEL 1.980.

Amb els mateixos propòsits, volem que la Festa no deixi de superar-se tan en participació com en animació. Ha d'ésser una Festa de tothom i per a tothom. A més dels grups locals, contem amb la participació desinteressada d'uns amics que venen de Girona: l'Àngel Daban i Els Artristes. També hem preparat senzills concursos que contribuïran a una més àmplia participació. No cal dir que us esperem!!!

EPILEG.

Intentem no mercantilitzar de cap manera la Festa. El vi, la coca, els refrescos,.... es serveixen a dojo i a la voluntat. Contem amb subvencions de sis mil pessetes respectivament de la Caixa i l'Ajuntament. La nostra intenció bàsica és mostrar el que pot ésser una Festa Popular. A l'any passat fou molta la gent que acudí des de diferents pobles, a pesar del inicial mal temps.

Suposem que molts haureu vist com es lleva el sol al matí, però després d'una nit de folia i alegria com la del Solstici, garantitzem que és una sensació única.

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS
"23 DE FEBRER"

LA GESA

UNA GRAN TOR
PRÒDUA ALS IBERS
LA FOSCOR

EL SEU IDEAL ERA PODER VÈNCER
AQUEST GREU MAL

FINS QUE EL SEU GRAN
PENSADOR, VA TENIR
UN ACUDIT DE DEBÒ...

AMB TOQUERES LA NIT, VAREN
IL·LUMINAR, I UNA VEGADA A L'ANY
EL SEU SONNI VAN REALITZAR

TÈVE PITU 90

I AIXÍ CADA ANY AMB MOLTA IL·LUSIÓ INTENTEM
CONSERVAR AQUESTA TRADICIÓ

Pel dia 6 de juny hi havia convocats dos plens, un extraordinari, que tenia com a únic punt l'elecció del nou alcalde, i a continuació un d'ordinari. El primer va començar a tres quarts de deu, eren candidats els caps de llista dels tres partits amb representació a l'Ajuntament. (CiU-Sr. Codina, PSC-Sr. Pares, PSUC-Sra. Serra) Es va procedir a la votació obtenint el Sr. Codina 7 vots del total dels onze escrutats i sortint en blanc els altres quatre. Després de que el nou alcalde jurés el càrrec, es va tancar la sessió i es va obrir l'altre ple.

Primerament es va llegir la correspondència:

- Diferents comunicats de la Delegació d'Hisenda.
- Carta del Govern Civil ratificant els preus de la companyia d'aigües.
- Carta de salutació del president de la Generalitat a l'Ajuntament.
- Comunicat de la Generalitat oferint la màxima ajuda econòmica possible.
- Escrit de la Diputació comunicant la designació de 1.000.000 pts. per continuar les obres de la Casa de les Vídues.
- Escrit de la Generalitat aprovant el projecte d'urbanisme de Mas Aymenrich.
- Escrit de la Diputació informant de l'acord de pagar als Ajuntaments un 50% dels costos dels projectes de sanejament.

Seguidament es va aprovar els nous preus dels nínxols.

Dins el tercer punt de l'ordre del dia es va tractar l'assumpte de Joaquim Viella Collell, antic funcionari de l'Ajuntament i exiliat des de després de la guerra. Aquest demana que l'Ajuntament li pagui unes 700.000 pts. en concepte de retrassos i 12.000 pts. al mes. El ple va aprovar per majoria passar-ho al Ministeri d'Administració Territorial i esperar la seva resolució.

Després es va passar al 4 art. punt, dintre el qual es va llegir la moció socialista sobre la companyia de planificació familiar engegada per la Generalitat. La moció tenia 4 punts:

- Oferir als tècnics sanitaris locals la seva participació activa, cercat inclús la seva iniciativa.
- Fer arribar la propaganda a les persones adequades.
- Conferències referents al tema.
- Creació de la Junta o Comissió Local de Sanitat.

Proposeva també, centrar totes les activitats dins les atribucions de la Regidoria de Sanitat a fi d'assolir una continuïtat en el camp de la planificació familiar més enllà de la campanya. Es va aprovar per unanimitat.

Es va passar, després, a l'apartat de precs i preguntes. El regidor Santamaria va informar sobre la necessitat de que l'ajuntament compri material dels cursets de natació que es faran a la piscina dels Escuts, que aquest any obrirà l'Associació de Veïns dels Escuts.

Com que es va considerar que no era un tema d'urgència es va aplaçar la votació fins a la Permanent, ja que al ser una proposta dintre els precs i preguntes no es podia votar, si no era declarada d'urgència.

Un altre prec del Regidor Santamaria, en el que s'informava de la petició del club ciclista Salt, d'una subvenció de 15.000 mil pts. per organitzar una cursa ciclista en la qual hi participaran 200 nens. Aquest es va deixar, també, per la Permanent.

I amb aquest últim punt es va cloure la sessió a tres quarts d'onze de la nit.

Problemàtica Ecològica

En l'anterior número parlàvem de les RIERES que recorren el nostre poble. Deiem que potser encara eren a temps de salvar-les, si tots teníem cura de les mateixes, i alhora s'acondiicionaven els serveis de sanejament de la població (instal·lació de depuradores, control d'escombreries,...) Ara, ens han aconseguit que per fi, la depuradora existent després d'uns quants anys de "paro" torni a funcionar. D'altra banda però, hi ha una nota negativa. Ja acabada la Festa, tot pujant per la riera Gutarra, a l'altura del "pass-llis", cap al bosc de la Torna, vam veure una gran pila de vasos de plàstic, tirats de qualsevol manera. Deduint la possible procedència, mentre seguïem el passeig, vam anar per la via, i allà en trobarem un sac ple... Aleshores, vam pensar que per aquella contorn hi havia instal·lacions temporals de bars per la Festa Major.

Suposem que això no és el més greu i perillós que s'ha llençat a la riera, ni el primer ni l'últim, tampoc sabem de cert qui ho ha fet o deixat de fer, però sí convé dir: PROU!!, i pensar-hi remei. Per alguna cosa hi ha els serveis d'escombreries, que endemés l'Ajuntament, el dilluns de cada setmana, previ avís, passa a recollir tot allò que els primers no poden acceptar en el camió per dificultats d'espai o grossor.

Hemés donant un vol pel contorn de la vila, és evident que Llagostera s'està convertint en un autèntic "basurero", i d'això en tenia la culpa una mica tots, tant els qui actuen inconscient i impunement, com els que ho permeten.

Creiem que l'Ajuntament ha d'emprendre accions per la força material, legal i cívica que té de tenir.

Aquest excés innecessari i perjudicial de porqueria a les rieres, en els recs radicals, als costats de les carreteres, la mateixa irracionalitat de molta gent, etc... provoquen que les rates comencin a campar com si estiguessin en el paradís, i de seguir així no hi haurà més remei que anar a buscar "El Flautista d'Hamelin", com aquest que ha dignat l'Esteve, perquè se les emporti...

J.v.b.

EL FLAUTISTA D'HAMELIN A LLAGOSTERA

Sol Solet (2ª part)

La terra rep una quantitat d'energia radiada del sol de $173 \times 10^{15} \text{ w/h}$. Si comparem aquesta quantitat amb el consum mundial d'energia (carbó, petroli, gas electricitat,...) veiem que aquest és de $7 \times 10^{12} \text{ w/h}$. I això representa una 25.000 èssima part de l'energia que ens dona el sol.

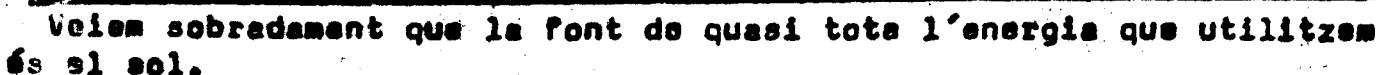
Aproximadament el 30% d'aquesta radiació que ens arriba, es reflexa cap a l'espai sense canviar de longitud d'onda. Aquesta radiació s'anomena "radiació reflexada d'onda curta".

Un 47% s'absorbeix a l'atmosfera i a la superfície terrestre. Aquesta és la que precisament calenta la superfície de la terra, l'atmosfera i els oceans, i després s'irradia una altra vegada cap al espai. D'aquesta radiació en diguem "radiació d'onda llarga".

L'altre 23% és la que penetra en el sistema terrestre, produint els

(continua)

Un 0,023% entra als sers vius del planeta, mitjançant un procés que anomenem "fotosíntesi", el que el podem considerar com la primera anella de la cadena que ens dona la vida.

Evidentment, el desenvolupament tecnològic d'aquest tipus d'energia que tenim, no permet fer-ho. Però, el que sí podem fer és descentralitzar, fer servir els avantatges que ens dona el sol, per poder adaptar-los directament a unes necessitats d'energia, mitjançant uns sistemes amb els que no són difícils d'aconseguir uns rendiments a un cost reduït i amb unes tecnologies poc elevades.

No és solament el calentament d'aigua per a l'ús domèstic i sanitari l'única aplicació que se li pot donar a les radiacions solars.

(continua)

També podem aconseguir el calentament d'aigua per a piscines, la calefacció d'espais, calentament combinat d'espais i aigua, refrigeració, acondicionament d'aire, destil·ladors, secat de collites agrícoles, de fusta, de carns, etc., cuinat, producció de l'electricitat, dessalinització d'aigua de mar, bombeig d'aigua, hivernaders, piscinocultura, calefacció de naus industrials, producció de vapor,...

No podria, per l'extensió del tema, ni tampoc crec que seria el més acertat, entrar en detalls de cada una d'aquestes aplicacions. La finalitat d'aquest "treball" és donar-vos una idea general, per molts desconeguda, de les possibilitats d'aprofitament d'energia que tenim del sol. Per aquesta raó em limitaré a donar-vos els conceptes i els mètodes més generals sense entrar en detalls massa tècnics.

La densitat de radiació solar abans d'entrar a l'atmosfera és de 1395 w/m^2 , que es considera la constant solar. Però es produeixen una sèrie de fenòmens a l'atmosfera que dissipen part d'aquesta energia (dispersió, reflexió difusa i absorció gaseosa). Això significa que a la superfície de la terra no arriba la mateixa densitat que a l'atmosfera, doncs queda reduïda i també varia segons uns determinats factors, que poden ésser entre altres, la longitud del trajecte dels raigs solars a l'atmosfera (no serà igual la densitat a dalt d'una muntanya que a nivell del mar), la pol·lució, l'hora, la presència de núvols, vapor d'aigua, la latitud del lloc, l'estació de l'any ...

La densitat de radiació a nivell del mar és de 1000 w/m^2 . Sobre aquestes dades ens movem per calcular les instal·lacions solars.

Però ¿com ho fem per recollir aquesta energia que ens arriba del sol i poder-la aprofitar? Això depèn en principi, de la finalitat que li volem donar.

Si volem obtenir electricitat directament, ens valem d'uns aparells anomenats "plaques de cèl·lules fotovoltaïques" o "fotodiodes", obtenim en aquest cas una conversió elèctrica, que podrà constituir dintre d'un temps, una revolució de l'obtenció de l'electricitat. Actualment, aquest sistema està una mica frenat per dos motius. El primer és que la fabricació vol una tecnologia bastant complexa (encara que mai ho serà tant com l'indústria nuclear) i l'altre és l'elevat preu, que de tota manera baixarà cada vegada més, segons es vagi perfeccionant la tecnologia i s'ofereixin, per tant, uns rendiments més elevats. Actualment ja, la solució de les cèl·lules fotovoltaïques, resulta competitiva econòmicament en alguns sectors agrícoles i ramaders on les energies convencionals tenen difícil d'arribar-hi. Exemple de la seva aplicació són: el funcionament d'electrodomèstics, televisors, equips de so, bombes d'aigua, il·luminació, llums d'emergència, radio-telèfons, embarcacions, caravanes, refugis d'alta muntanya, observatoris meteorològics, sistemes de reg, energia elèctrica per a vivendes aïllades...

Una altra manera d'aconseguir electricitat és mitjançant les centrals solars. El fonament d'aquestes és molt semblant al de les centrals termoelectriques convencionals, però en lloc d'utilitzar combustibles com el carbó o fuel, s'utilitza la concentració de la radiació solar. N'hi ha tres en construcció a Almeria. Una d'elles, la C.E.S.A.-1 és netament espanyola i busca la conversió de l'energia de radiació solar directa, en energia elèctrica. El procés segueix tres fases:

- 1ª. Conversió d'energia solar en energia tèrmica. Els raigs solar són recollits en 300 heliostats (gom uns miralls solars) que tenen una superfície per unitat entre 36 i 40 m^2 , i són concentrats a un receptor central, instal·lat sobre una torre de 60 m . d'altura. Aquest receptor central la converteix en energia tèrmica per mitjà d'una caldera que produeix vapor d'aigua.
- 2ª. D'energia tèrmica a energia mecànica. El vapor fa moure una turbina que produeix energia mecànica.
- 3ª. D'energia mecànica a energia elèctrica. L'energia mecànica és la que mou el generador que activa l'

Per altres aplicacions, com poden ésser escalfament d'aigua sanitària calefacció, cuina, etc..., ens valem d'uns altres principis físics. Aquestes són aplicacions a baixa temperatura (inferior a 100°C). Els principis es basen en "captar" l'energia solar i aconseguir que escalfi el medi que volem calentar (l'aigua per dutxar-nos o rentar, l'aire ambiental d'una casa). La manera d'aconseguir-ho és a través de l'efecte hivernador, que no és més que tancar l'energia que porta la radiació solar. S'aconsegueix amb un material que deixa passar les radiacions solars que ens escalfen la superfície receptora i al mateix temps impedeix la fuga de les radiacions tèrmiques emeses per aquesta superfície una vegada escalfada. Un exemple d'aquest material pot ésser el vidre. Aquest és el principi dels col·lectors plans.

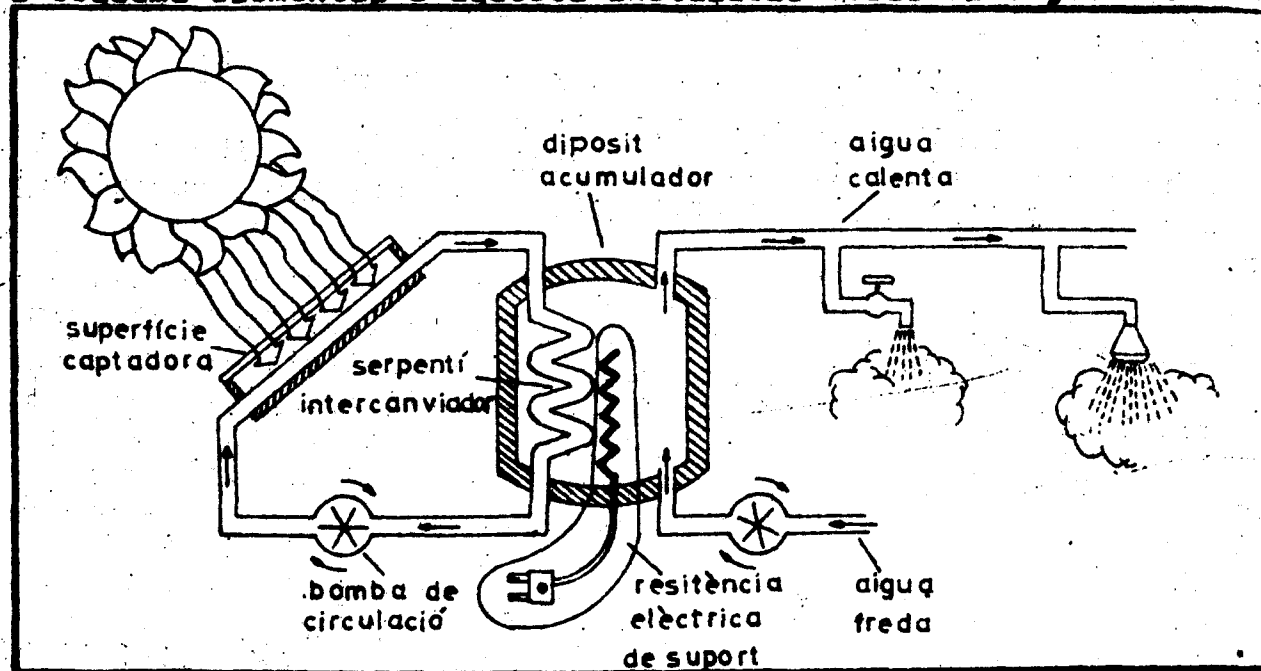
Per tal d'augmentar l'energia absorvida i la capacitat tèrmica, així com per disminuir el grau d'emissió i reflexió, utilitzem una determinada superfície captadora, metàl·lica i negra, que actua com un cos acumulador, absorbint totes les radiacions lumíniques.

El calor atrapat per efecte hivernader és el que escalfarà el fluid que utilitzem com a transportador. Si aquest fluid és aigua, la podem utilitzar directament com a aigua calenta sanitària o aigua de calefacció.

Generalment s'utilitza una acumulació per poder disposar d'aquesta aigua quan les condicions climatològiques no són favorables. Aquesta acumulació s'efectuarà en un dipòsit acumulador i per un millor rendiment ha d'estar aïllat tèrmicament.

Perfeccionant més l'instal·lació, podem utilitzar un serpentí intercanviador de calor i utilitzar un circuit tancat i independent en el sistema de captació i un altre en el d'acumulació. Aquests serpentins ja estan comercialitzats. -Per fi si per qüestions climatològiques o per excés d'utilització, l'aigua calenta produïda pel sistema solar, no resulta suficient, es preveu una energia convencional de recolzament, que pot ésser una realitat elèctrica, un calentador de gas, gasoleo, etc..., que es para, quan el sistema solar torna al seu nivell necessari.

L'esquema elemental d'aquesta instal·lació seria el següent :

Com he dit abans, en aquest treball es pretén donar una idea general del tema i lògicament és impossible entrar en detalls tècnics sobre cada punt, i tampoc podem donar una bibliografia perquè seria extensa i complexa degut a la varietat, doncs cadascú pot estar interessat per un fi concret, que com a tal requereix bibliografia concreta.

Per qualsevol informació podeu dirigir-vos al Col·lectiu de Redacció.

Concretament CONVERGENCIA i UNIO: aquest PARTIT que es diu CATALANISTA, NACIONALISTA i AUTONOMISTA i per si algú no el coneixia prou ha clarificat la seva posició amb motiu de la seva abstenció en el vot de censura presentat al GOVERN D'U.C.D. per el P.S.O.E. així com a la votació a les CORTS en favor de la llei de CENTRES DOCENTS amb aquest conceptes han ensenyat al POBLE per on van i què volen.

No sé si aquest PARTIT ha valorat prou el pes específic de la seva abstenció en quant ha aquest vot de censura. Esta molt clar que no el podien censurar, i aquí, només aquí, és on ensenyen aquesta CATALANITAT tant seva, tant particular.

Tindrem que creure que en JOSEP BENET tenia raó quan afirmaba... "En PUJOL a l'ESTAT és una força subalterna d'U.C.D., com l'U.C.D. a CATALUNYA és una força subalterna d'en PUJOL.

Com dic no sé si s'ha valorat amb totes les conseqüències aquesta abstenció que situa a CONVERGENCIA a la mateixa altura, al mateix nivell de FORÇA NOVA i de COALICIO DEMOCRATICA i això és greu, molt greu per un PARTIT que es diu, només es diu CATALANISTA, NACIONALISTA i AUTONOMISTA.

Aquest és aquell PARTIT que a la passada campanya atacaba als altres PARTITS de SUCURSALISTES on es el SUCURSALISME a CONVERGENCIA, o bé en els altres.

El que si que se us ha de dir, i us ho dic, és que amb un GOVERN amb GENERALITAT de "PILOTES" no farem res els CATALANS de debó, o si farem, que el que ha passat a MADRID més fàcilment es pot portar a terme a CATALUNYA.

Es un avís CONVERGENCIA... els favors es paguen sempre, i a voltes amb uns interessos massa elevats.

J.R.

POESIA : TÚ, mi Único y verdadero amor.....

Voy caminando con la noche en busca de un consuelo. !Pero no lo encuentro!

En tí, mi alma solo en oscuridad y viejos recuerdos de cuando aún brillaba el sol.

Y busco en el recuerdo viejos retratos de tí, para decirme a mí mismo que es mentira que te fuiste. Los miro y miraré todas las noches para poder volver a soñar que te llevo al pantano para ver ocultarse el sol, y cuando llega la noche, ves en el agua tu rostro iluminado por la luz de la luna, y a tu lado y los dos esperando que el destino escuche este gran amor que yo siento por tí, tu por mí, y nos prepare para emprender un largo camino juntos hacia la felicidad.

Pero sólo son sueños -- Y grito ¿Libertad donde te escondes? ¿Porqué me has abandonado?. Sin tí no podré encontrar nunca la felicidad.

Mi madre y mis abuelos me decían: !Chico! en este mundo conformate con lo que Dios te dé, porque la felicidad está en el otro mundo. Entonces todas estas palabras para mí no tenían significado alguno. !Pero ahora me hacen sufrir!, porque veo que los años transcurren a través de mí sin darme cuenta, veo que las chicas con la que tanto había soñado empiezan a salir con otros y sin darme cuenta yo me quedo atrás, como la flor que no quiere florecer en primavera o la golondrina que no quiere emigrar en otoño.

Pero aún que quede atrás, me queda el recuerdo de mi gran amor, de mi unico y verdadero amor, que nunca podré olvidar.

!Que nunca podré olvidar! Señor... hiciste que sus ojos cegaran los míos, hiciste que sus palabras emborracharan mi corazón y ahora cuando más necesito de sus consuelos me dejas tirado en la desesperación.

No es justo que a uno que haya quedado ciego le niegues toda oportunidad de volver a ver. No es justo que a uno que haya quedado inválido le niegues toda oportunidad de volver a caminar. No es justo que a un corazón que haya quedado sólo le niegues toda oportunidad de volver a querer. Ahora que no esta ella, mis ojos no pueden ver amor, mi corazón no puede sentir este amor y mi cuerpo ni tan siquiera lo puede tocar. Si sigo así el mañana sera el ayer y el futuro serán recuerdos de una muchacha, bella, romantica y sentimental que robó un corazón a la naturaleza.

SOLEDAZ.

CONSELL LOCAL D'ESPORTS

Assabentats de la recent formació del Consell Local d'Esports, hem considerat oportú tenir un canvi d'impressions. La nostra idea era parlar amb la Junta i totes les entitats que el formen, però degut a una manca de coordinació i de temps, només hem pogut entrevistar a n'el Regidor d'Esports i President del Consell, Fermi Santamaria, acompanyat per membres del Moto Club.

-Quan i com s'ha format el Consell Local d'Esports ?

Fa uns dos mesos, i pràcticament cada setmana ens reunim. Com a regidor d'Esports vaig veure la necessitat de formar una comissió per mirar d'agrupar a totes les persones que d'una manera o altre poden estar interessades per l'esport. Així tant s'ha parlat amb les entitats caire esportiu, com gent que pugui estar-ne interessada-identificada. S'ha actuat sense cap mena de partidisme, el nostre objectiu és l'esport i per aquest i pel seu millor desenvolupament a la vila és pel que treballem.

-Com està regit i qui formen el Consell?

Bàsicament per aspectes legals, es va considerar que la persona més idònia per ser president de la Comissió, era el regidor d'Esports. Ara bé, els representants de cada club tenen autonomia pròpia, i es la seva entitat la que decideix llurs problemes. Ells formen part de la Comissió com a vocals. Així la Junta està formada per:

President: Fermi Santamaria, Sots-President: Jaume Fugueres, Secretari: Campos, Tresorera: Maria Russinyol, Vocal: Remigio Gascons.

Entitats: Handbol: Joan Rodríguez-Joan Diaz

Moto Club: Miquel Mestres-Jordi Russinyol-Marcel Navarro

Hoquei: Jaume Rigau

Basquet (femení): Jordi Russinyol

Futbol (U.D.Llagostera): Lluís Mallorquí

" (Infantil): Lluís Carrasco

" (Escolar): Narcís Gimbernat

Ciclisme: Francesc Cabarrocas-Josep Alberti

Auto Cros; Arnald Puigdemunt-Santi Romo

G.E.Bell-Matí: Narcís Amat-Carles Grau.

També s'ha parlat amb els Escacs i amb un grup d'aficionats a les marques populars a peu. Volem, també, fer-ho amb la Societat de Caçadors.

-Com es pensa actuar?

Primer es vol que aquesta comissió sigui reconeguda per l'Ajuntament, i per tal fi farem uns estatuts. I segon, el que pretenem es que l'activitat esportiva llagosterenca estigui aquí representada i poder atendre les seves necessitats. El problema més greu però, és que en un poble de cinc mil habitants, només hi hagi una pista poliesportiva a l'escola.

-Principals objectius immediats?

Promocionar l'esport a tots nivells i forçar l'Ajuntament, perquè es puguin iniciar les obres en els terrenys adquirits al costat del camp de futbol per la construcció, de moment, d'una pista poliesportiva.

-Poliesportiu, situació actual.

De fet serà un altre pas, i hem de pensar que si aquest Consell Local d'Esports funciona, també és el que haurà de dur a terme el Poliesportiu. L'idea és ubicar tot l'esport allà mateix, doncs en un poble, situar-lo en llocs diferents no és interessant.

-El C.L.d'E. què hi diu amb els problemes econòmics de la U.D. Llagostera?

Cada entitat té la seva autonomia i per tant podem dir que és un problema del Club, que ve d'abans. Nosaltres moralment els hi donarem el suport que calgui, però en definiti-va essent un problema essencialment econòmic, poc més hi podem fer.

-L'Esport Infantil-L'Esport Escolar, què es pensa fer?

Del que es tracte és coordinar les Associacions de Pares i la Junta Local d'Esports, i d'una vegada potenciar l'esport infantil i escolar que és l'autèntica base del futur esport a Llagostera. Així la part més important del pressupost per esports es dedicarà en aquest, procurant també assegurar-li una continuïtat.

Voldria acabar agraint la gran col.laboració que fins ara he trobat amb tots els components del Consell i que permeten pensar que l'assumpte anira endavant.

COL.LECTIU DE REDACCIO.

TEMES LOCALS

1er.MOTO CROSS "FESTA MAJOR", ORGANITZAT PEL MOTO CLUB LLAGOSTERA

El Moto Club Llagostera, va organitzar el passat diumenge de la festa, el 1er. Moto Cross "Festa Major" en el circuit preparat en un camp de Can Calvet, cedit pel senyor Manel Galindo. A les 10 del matí, començaren les proves classificatòries, seguint 51 el total de corredors que hi participaven, dels quals 22 passaren a la final

Classificacions : Final 74cc, amb 15 participants:

1er. Joan Aguilar	4art. Xavier Gabarron
2on. Pere Jordà	5è. Josep Oliveras
3er. Lluís Vert (1er.local)	6è. Vicens Llorenç

Final 250cc, amb 22 participants :

1er. Rafael Martorell	4art. Josep M ^a .Sánchez
2o. Juli Pujol	5è. Jordi Deulofeu
3er. Miquel Torres	6è. Jordi Gaspar

EL Moto Club, ens prega donem les gràcies a tothom que va col.laborar amb l'organització.

EXPOSICIO DE PINTURA D'ARTISTES LOCALS ALS BAIXOS DE L'AJUNTAMENT

Com altres anys, es va fer una exposició col.lectiva de pintura en els baixos de l'Ajuntament. Cap una trentena d'artistes del poble, amb diversitat d'estils i tècniques, ens oferien 56 obres. Dibuixos, olis, aquareles,... i un treball de ferru. L'assistència de públic fou nombrosa durant tots els dies en que l'exposició va romandre oberta.

En el Casino, hi havia una exposició del polifacètic Josep Calvet, com sempre digne de visitar.

CONCURS DE DIBUIX INFANTIL

També, seguint la tradició, el G.E.Bell-Matí, organitzà el Concurs de Dibuix Infantil amb tema "La Festa Major", que tanmateix fou conegut per molta mainada.

(ve de la plana anterior)

VI CONCURS DE FOTOGRAFIA PROVINCIAL I XV LOCAL, ORGANITZAT PEL G.E. BELL-MATI.

El diumenge de la Festa, al matí es va saber el "fallo" del jurat del VI concurs de Fotografia provincial i XV local, organitzat pel G.E. Bell-Mati. Essent els guanyadors els següents participants

Provincial:

1 Premi	Lema:	AIRAM de Maria Solarich
2 "	"	ANEM-HI de Joaquim Bigas
3 "	"	AUGUSTOS de Antoni Gutierrez
4 "	"	PINK de Miquel Carreras
5 "	"	12 MAIG de Montse Subirana
6 "	"	VIRGO de Antoni Lobullo
7 "	"	INOT de Antoni Bonadona

LOCAL:

1 Premi	Lema:	ESCORPIO de Narcís Amat
2 "	"	MICA de Santi Romo
3 "	"	MANIX de Jaume Castelló
4 "	"	COL-LABORACIO de Jaume Ventura
5 "	"	MIXE de Salvador Masnou

El jurat estava compost pels Srs. Josep Lorite, Pere Martínez, i Albert Hernando de l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya.

CONCURS DE TIR AL PLAT, ORGANITZAT PER LA SOCIETAT DE CAÇADORS "SAN HUMBERTO".

El dilluns de la Festa, i també amb una gran afluència de públic, es va fer el concurs de tir al plat que com cada any es ve fent per aquestes diades i que organitza la Societat de Caçadors. El matí es va celebrar la tirada local i a la tarda la tirada general. Els participants en ambdues foren molt nombrosos, essent respectivament 75 i 138. Els guanyadors de les diferents proves foren els següents:

TIRADA LOCAL	TIRADA GENERAL
-Benito Serrano	- Fco. Torres
-Josep Molero	- Joaquim Carandell
+Xavier Vall-llovera	- Fco. Joy
-Josep Vicens	- Bartalome Servando
-Emili Rissech	- Carles Serrat.

1ª EXPOSICIO DEL MUSEU LOCAL D'AGRICULTURA I COSTUMS

Un grup de veïns, sota la iniciativa de l'Emili Pons, han recollit una sèrie d'eines i utilitats d'agricultura i costums amb el propòsit de crear un Museu. Aquestes s'exposaren durant la Festa Major en un pati del passeig Romeu. Cal senyalar entre les mostres un "motor Jacob", construït a principis de segle a Llagostera; un tractor i una recollidora molt antics; així com una reproducció dels mateixos en miniatura que funcionava elèctricament.

El que més abundaven eren arades de fusta, forquetes, jous i altres eines de pagès. També hi havia una màquina i eines de taper.

L'idea de fer un Museu a Llagostera, és molt positiva, però cal un local adient per exposar tot el material amb les condicions necessàries d'exhibició i conservació.

SS HORIZONTES SS

Llegó el Sr. García a la capital donde debían revisar, personas por cierto desconocidas, un problema que necesitaba personal capacitado para obtener una solución aceptable; fué directamente a la recepción del local y a pesar de que no veía al informador que allí prestaba su servicio por la oscuridad reinante, al mostrarle los papeles que traía consigo, el funcionario le indicó con el dedo meñique, la larga cola por la que a paso de caracol obtendría un papel para la aclaración de sus dudas.

El Sr. García notaba ingravidas sus piernas cuando llegó a aquel pasillo (tan oscuro siendo de día) repleto de gente. Entonces buscó sus papeles para ver el ultimo que le habían dado y se fijó en que solo contenía una cifra, por cierto bastante alta; por lo que supuso debería iniciar una larga espera; confirmó sus sospechas al ver las docenas de caras que se frotaban las manos, cruzaban los dedos y se entretenían con las cosas mas inverosímiles, para vencer la monotonía de los minutos perdidos; quejas en voz baja casi revernte y una angustia espesa volvía húmeda la estancia al final de la cual había seis puertas.

Una observación desgraciadamente prolongada posibilitaba jugar a probabilidades, pues una serie de personas uniformadas (las únicas que allí parecían haber superado la opresión del reloj situado en una de las paredes) entraban y salían por todas menos por una de las puertas y siempre con expedientes y papeles en sus manos; el aburrimiento se apoderó del Sr. García y abandono el juego mental de suponer por cual de las puertas entraría o saldría alguna de aquellas personas (que parecían saber lo que se hacían).

Habló con alguien de allí pues hacía ya un cierto tiempo que estaba sentado sobre sus rodillas.- ¿ A que hora empiezan?.- A las cuatro.- Ya son las seis.- Es normal y si a usted le parece que no, es porque no ha entrado en el engranaje.- ¿ Que engranaje? preguntó el Sr. García un tanto anodado. Y entonces le contó aquello:

Mire Sr. en todas partes existen subsociedades que resultan incomprensibles a quien vive ajeno a ellas y mas a usted que parece provenir de un ambiente rural, por mas que yo, que soy un introducido, intente aclarárselas; en tal nivel se podrían citar entidades como las burocráticas, las militares, supongo que las presidiarias (al parecer éstas no le eran conocidas) y unas cuantas mas que aún dependiendo de personas como usted y yo, se habrá fijado que parecen distintas pues en sus manos siempre llevan expedientes, van uniformadas y aunque nunca miran al suelo pues nos verían, no tropiezan jamás.

El Sr. García después de oír éstas palabras, ya no pudo sostener más la cabeza erguida sobre los hombros y la dejó caer pesadamente sobre el pecho y siguió esperando su turno, con una esperanza ya débil en que allí solucionaría algo sus dudas.

Cuando al fin llegó su turno, entró arrastrado por una de las personas uniformadas. A los pocos momentos salió por la sexta puerta con un número en sus manos para ir al pasillo del piso superior. Estaba contento porqué ya era un "introducido" en el engranaje de la Seguridad Social y ya podía pasar al segundo piso.

IRONIES DE LA VIDA

QUE ENTENEM PER FESTA POPULAR ?

"...Creiem que allò que diferencia una festa popular d'una que no ho és, no és únicament el seu preu assequible per a la majoria de les nostres butxaques, sinó fonamentalment el conjunt d'esforços i la participació dels diferents membres d'una comunitat humana concreta. Si un determinat acte cultural no és fruit d'un esforç col·lectiu i no respon a una realitat i necessitat concreta, creiem que no entra dins les vessants del que és un acte popular" (Enllaç, nº3, Març-80)".

Recordant.....

Aparentment, la Festa Major representa un canvi dins la vida local, enguany però, he pogut constatar que al fons el sentit de "Festa" a n'el nostre poble no deixa d'ésser un tòpic, i personalment ho defineixo en que són quatre dies de no treballar, amb gran bullici, visita de forasters i un més o menys accentuat folklorisme.

En unes entrevistes realitzades en el Punt Diari a 27 llagosterenca, es definien generalment per una Festa Popular, amb majúscules, però : -Què s'entén per Festa Popular? -Fa un parell d'anys, una quan ens "atrevírem" a fer un pròleg del programa de la Festa Major, exposant la necessitat de canviar la Festa, d'ésser menys classista i materialista, per a convertir-le en més popular i cultural. L'opinió en contra va ésser generalitzada, car aquell programa -que honestament crec ha estat el més aconseguit de tots els editats pel Bell-Matí- fou "destrossat" arran del pròleg, i del contingut interior (que era exposar una actualitat d'interès per a tothom), ningú s'en va recordar. - Ara sembla, que al menys teòricament, el nostre suggeriment ha agafat cos, però veiem que la festa és la mateixa.

Què ha estat la Festa enguany ?

Si fem un repàs als actes culturals programats, ens quedem amb l'exposició col·lectiva de pintors locals (és remarcable aquest fènomen de la pintura a Llagostera, que és en ordre ascendent. Potser perquè és un art individual, i cal preguntar que passarà si algú el deixa de coordinar..)

I els tradicionals concursos del Bell-Matí, dibuix infantil i fotografia local i "provincial" (aquest mot ?!) En el local només hi havien cinc participants...-El dimecres el Joc de Poble i el Festival, per a nens, i la fallida presentació de l'Orquestra de Cambra de Girona, per motius per a mi desconeguts. -També és de destacar la primera exposició del futur Museu d'Agricultura i Costums. En quan als actes de música, en els que eren gratuïts : sardanes i concert, era molt poca la representació del jovent, pel que també caldrà preguntar a n'aquests que entenen per popular. Respecte a l'envelat, l'entrada era excessivament cara, i estem d'acord que l'espectacle presentat probablement ho requeria, però potser de seguir en aquesta línia, s'aconseguirà que l'envelat sigui just un acte de societat, i veritatment els temps

no són per això.

Potser els que van predominar més foren els esportius : hoquei, triangular de futbol infantil, Moto Cross, handbol, futbol, tir al plat, i futbol en homenatge al malaguanyat company Florenci Clara.

En actes recreatius, organitzats per una Comissió de Festes Populars de l'Ajuntament, la sortida de gegants i caps-grossos(perquè no s'aprofiten una mica més aquests divertits fantotxes?) i com sempre no podien faltar les voluntarioses "majorettes". L'exhibició de cavalls a la Plaça fou deslluïda degut a una manca de coordinació.

Alternatives

No vull ni puc entrar a dir què hi falta i què hi sobra a n'aquesta programació de Festa Major, però sí que estic totalment d'acord amb el primer punt d'aquest escrit (Revista Enllaç), i que per tant és evident la necessitat de la creació d'una Comissió de Festes A NIVELL DE TOTES LES ENTITATS, PARTITS I AJUNTAMENT, com a mínim per a coordinar una mica els actes, i perquè autènticament la NOSTRA FESTA SIGUI POPULAR.

joan ventura brugulat.

juny-80

EL NUEVO IDOLO

Johnny es el muchacho de moda, el nene del momento...¿Que como lo consiguió? Primero le dijeron que no llegaría nunca a nada, a menos que cambiara su nombre por algo tan adecuado como Johnny, más moderno y provocativo. Se había cansado de hacer el payaso en verbenas y pueblos., por aquellos parajes donde nadie se fijaba en si era guapo, alto y fuerte, inteligente, y muchas cualidades más, que tarde o temprano le llevarían al éxito.

Cierto señor de cierta multinacional si supo apreciar su talento; sin duda, portentosos beneficios aguardaban. Le dijo que no se preocupara de nada, sólo era cuestión de aparentar simpatía, contoneos, cierta agresividad, saber abrir la boca porqué cantar es lo de menos; ellos en los estudios hacen lo insospechado con no sé que mezclas cuyo resultado : esta música sintética y adulterada de ahora, que encoheriza a todos aunque ignoro si a unos de placer o a otros de pura decepción.

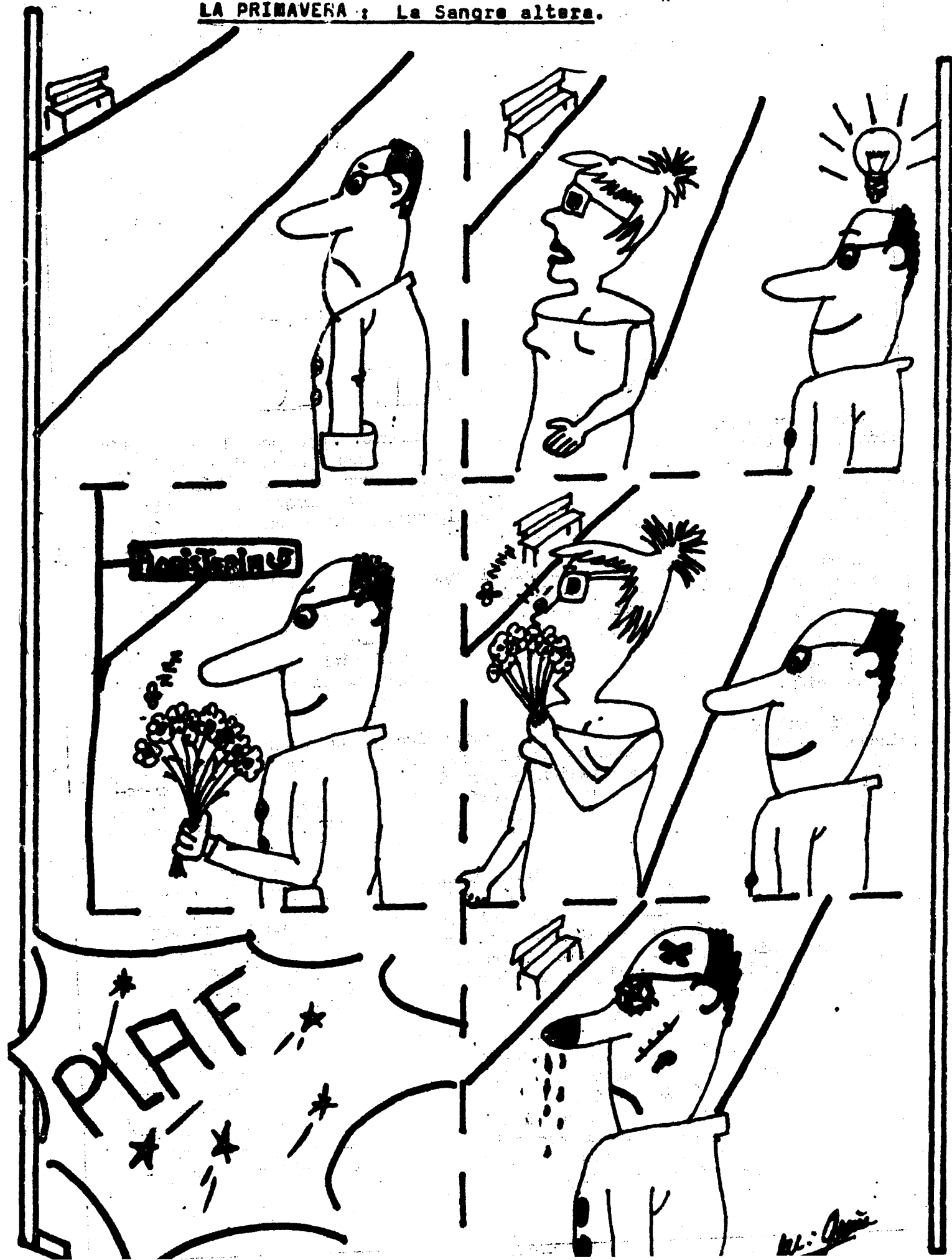
El día anterior a la grabación de su primer disco, todo estaba a punto con cincuenta clubs de fans repartidos por el país, promocionado y contratado en varios programa de radio y televisión, y por si fuera poco, canciones super-comerciales de reserva además de la que debería llevarle a la fama, la cual no tardó en colocarse entre las diez más vendidas. Mientras, tanto, las niñas locas por su flamante idoleto.

Fue realmente memorable la actuación de lanzamiento en una discoteca. Cuando salió al escenario, la histeria se adueñó del local en medio de una extrema frialdad. Parecía la viva imagen de algo prefabricado, con sus cartilaginosos movimientos y sus ridículas gesticulaciones. Primero saludó para inmediatamente asestarnos sin opasión el éxito "Amame tiernamente". En la tercera canción pasó lo inesperado : la voz del egregio cantante se fué ¿Qué pasa aquí? ¿Un fallo técnico del sonido?. El pobre Johnny no sabe que decir y sigue sonriendo y meneándose. Al fin, broncas y tomates que llueven de todas partes : se ha descubierto la asquerosa estafa del "play-back", El muchachito huye por donde puede acompañado de su mánager, guardaespaldas, matones y pelotillas... Encontrarán "nuevos mercados" donde cuatro mentecatos se desplomen cuando vean al Johnny. Por lo visto el público es imbécil al que fácilmente se puede engañar con un pelele de nombre grotesco y con cancioncillas insoportables faltas de calidad siempre bajo el sello de los laboratorios y del "play-back"; pero todos merecen un puesto entre los grandes, también cada casa discográfica morece tener su invento para reirnos con gusto de ellos.

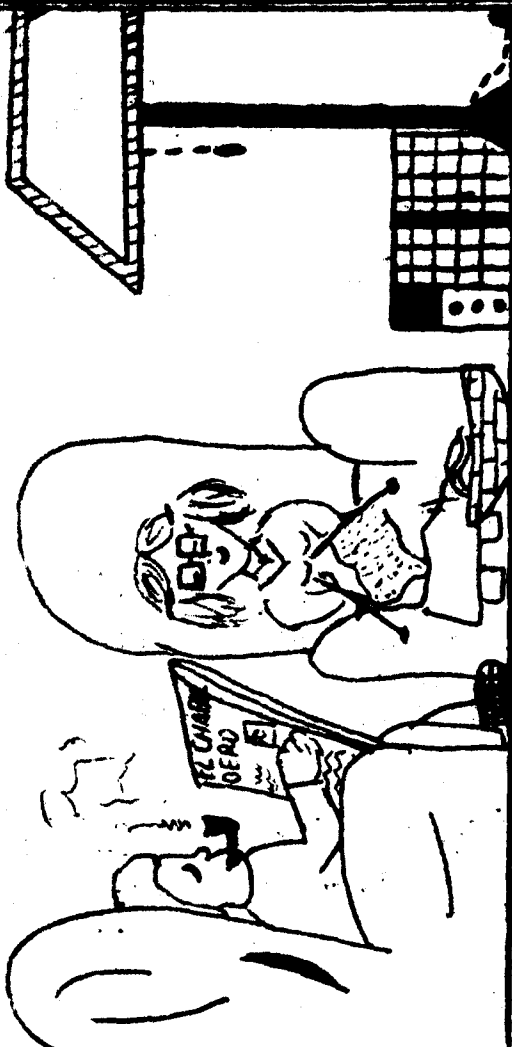
XAVIER NOGUE.

[REDACTED]

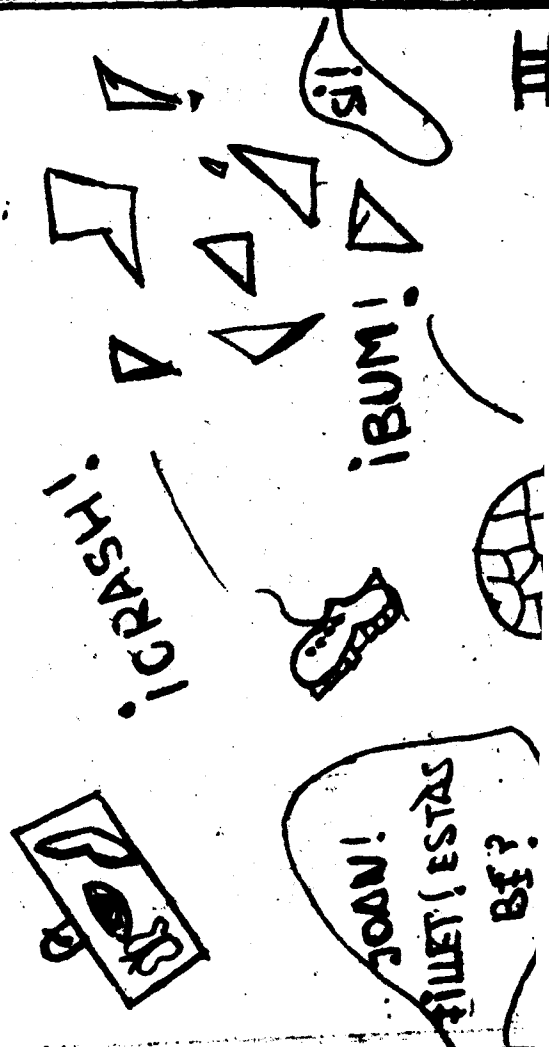

A casa dels Rodríguez regna una veritable pau. El pare
 amb la pipa i la mare cosint. Però... i en Joan?

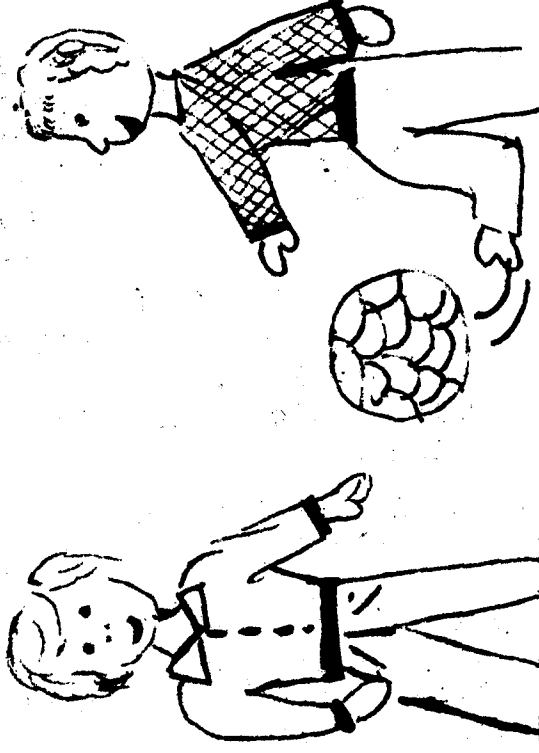
I

La mare està acabant de donar els últims punts del
 jersey. I, de cop i volta: quina pressa més espantosa!

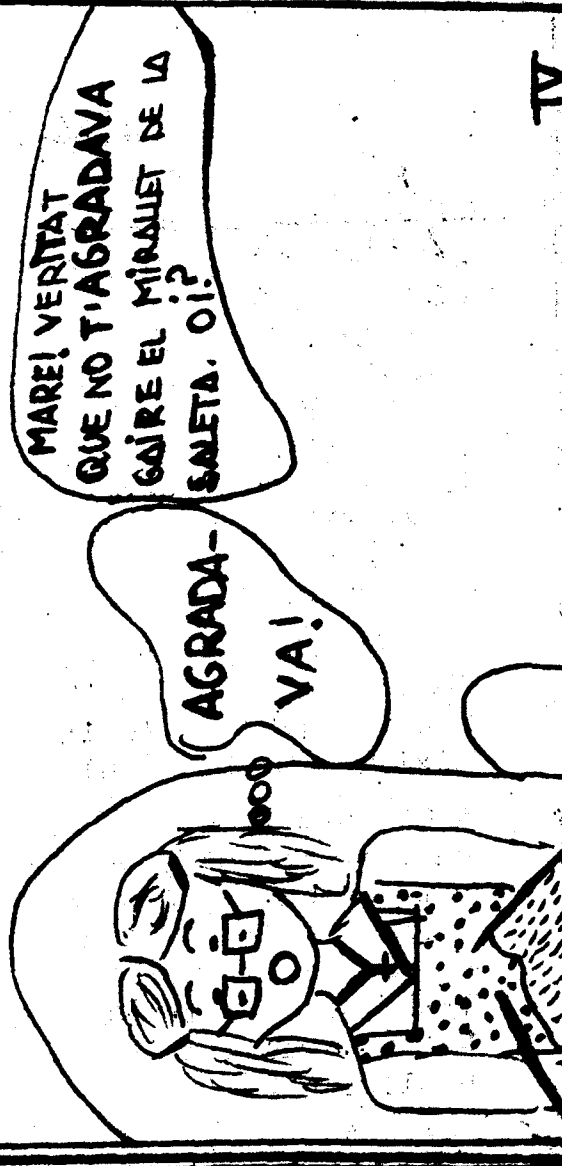
III

Ah! És veritat, el nen de la Riqueta, la veïna ha vingut a
 parlar a pirola. Han anat a la saleta.

II

Buf! Tot ha passat. En Pep, el fill de la veïna de se'n ha
 anat. Què raro! Amb ho bé que s'ho passen.

IV

REFLEXIONS SANITÀRIES II

LA SANITAT LOCAL A LLAGOSTERA:

A l'anterior reflexió definim la salut com: "Aquella manera de viure que és autònoma, solidària i joiosa". Però, què és, o què vol dir la paraula "sanitat"?

Sanitat és tot allò que ajuda a mantenir i a millorar la salut de la comunitat. I així, és sanitat: la lluita contra la malaltia, la prevenció de la malaltia, l'educació sanitària, la veterinària, la farmàcia, l'informació-la reflexió-la crítica sanitària, l'ecologia, la política sanitària municipal, l'assistència social, etc. És a dir, que la sanitat afecta a tots els aspectes de la comunitat.

Hi ha però, una distribució oficial de personal tècnic i de medis al servei de la Sanitat Local. La llei que regula la Sanitat Local és una llei antiga: "Ley de Bases de Sanidad. 1944."

Aquesta llei defineix les funcions dels tècnics sanitaris locals, així com també regula les seves relacions.

A Llagostera hi han sis tècnics sanitaris oficials: una llevadora, una practicante, un veterinari, un farmacèutic, i dos metges: Un metge titular, i un metge lliure.

Aquest equip de tècnics està, o hauria d'estar coordinat per el "jefe local de sanidad" que és el metge titular, no el metge lliure. També ens recorda la llei, que la màxima autoritat sanitària local és el batlle, i que per tant, tot l'equip està sota la "batuta" del batlle.

Quina és la feina de la llevadora?:

- Preparar a les futures mares.-Control de les embarassades.
- Assistència al part.-Atencions després del part.-Consells de puericultora.-Collaborar en l'educació sanitària, etc.

Quina és la feina de la practicante?:

- Assistir a la consulta de beneficència i de funcionaris.
- Cures e injeccions.-Oficina sanitària.-Vacunacions.-Treure mostres biològiques i sanitàries.-Consulta de tuberculosis.-Dermatologia i venereologia.-Inspeccions sanitàries.
- Educació sanitària.

Quina feina té el farmacèutic?:

- Despatx de medicaments.-Abastir les cases de "socorro" i botiquins de la demarcació.-Anàlisis clínics per malalts de beneficència.-Anàlisis químics i microbians de: Aliments, begudes, condiments, aigües de beguda i residuals.-Recol·lida i anàlisi de substàncies perilloses.-Servei de bromatologia.-Inspecció i anàlisis de productes pesticides.
- Inspecció i vigilància de: bars, colmados, fondes, hotels, restaurants, etc.-Collaborar en l'educació sanitària.

Quina és la feina del veterinari?:

- Control de les zoonosis com a font i reservori de malalties que es poden transmetre dels animals a l'home sa.-Vigilància dels aliments d'origen animal.-Control de les epizooties.-Educació sanitària.

Quina és la tasca del metge titular?:

-Vigilar l'estat sanitari de la població.-Emetre el "parte setmanal" sobre malalties, morts, naixements i vacunes.- Fitxa sanitària de vivendes.-Vacunacions.-Assistència a malalts de beneficència i funcionaris locals.-Revisions sanitàries forenses.-Coordinar l'equip sanitari local.- Responsable de les obligacions sanitàries mínimes del municipi.- Responsable de l'educació sanitària local.

Quina és la tasca del metge lliure?:

-Exercitar la medicina lliure.-Colaborar en l'educació sanitària de la població.-Integrar-se a l'equip sanitari local, coordinat per el metge titular.

Fins aquí, algunes de les tasques que la llei del 1944 adjudica als tècnics sanitaris locals.

Avui però, els tècnics sanitaris tenen altres atribucions que es reflexen en la nova llei de Sanitat.

La Generalitat de Catalunya ha editat un llibre: "La Sanitat a Catalunya", on s'hi descriuen les tasques dels tècnics sanitaris locals, en unes propostes per a l'ordenació sanitària catalana. De tot això en parlarem un altre dia.

Avui aquesta reflexió sanitària acaba amb una pregunta:

¿"QUINA ES LA QUALITAT I LA QUANTITAT DELS SERVEIS, QUE ELS TÈCNICS SANITARIS LOCALS OFEREIXEN AVUI A LLAGOSTERA?"

jordi turró goulà, metge.

RESPOSTA A DOS PREGUNTES I UNA SUGGERENCIA

Per un diari de difusió comarcal, el dia 20 del passat mes de maig, em digueren, com a altres, si volia contestar a un parell de preguntes sobre uns temes locals concrets i donar alguna suggerència. Amb la meua poca preparació les vaig contestar però, el dia 24 del mateix mes, no sortí a la llum tot allò contestat per mi. He ampliat la primera resposta i ho he lliurat a la redacció d'aquest butlletí perquè, com a col.laboració, ho publiqui sencer.

1- QUE PENSES DE LA FESTA MAJOR, ESTA BE TAL I COM ES ARA ?

Al meu poc entendre, si el no estar bé vol dir mancada d'activitats culturals, sí, podria ésser millor, encara que crec és degut a la falta de fonaments, dit més clar, de la febla educació cultural que patim, d'avans i d'ara, en tots els aspectes. Avans potser era per escaseig de mitjans. Ara, a criteri meu, és més vergonyós doncs, per manca de voluntat, les persones adequades i capacitades que ho podrien portar a terme no volen maldecaps, exceptuant alguna d'elles, col.laboren en molt poca cosa, per no dir en res, almenys per fer lluir culturalment la nostra Festa Major.

(continua)

(continuació : Resposta a dos...)

Es diu que la Festa Major no és popular, però jo pregunto : s'està preparat i disposat a pensar el que és necessari, així com amb els recursos econòmics suficients per portar-la a cap? - Si es vol una Festa Popular, al meu entendre, tenen que organitzar-se com més actes culturals millor, a tots els nivells, doncs la cultura acostia el poble perquè és poble, encara que val tenir en compte, primer : aquestes manifestacions necessiten d'una gent adequada, capacitada i amb voluntat de treball per portar-ho endavant i si, tal com he apuntat més amunt, aquesta gent no vol maldecaps ni embolicar-se... Segon : comporta unes despeses crescudes i essent per tota la població és lògic que ho pagui el poble i no sé fins a quin punt tots els veïns estan disposats a pagar una cosa que, a ells, no els hi diu quasi res.

La solució al problema exposat al començament la tenim, em penso encertada i convenient, en que l'educació ens la tenen que donar a tots els nivells des de petits en els centres escolars, doncs no en treurem gran cosa d'organitzar cicles de teatre, conferències de tot tipus, etc. o montar una bona biblioteca si el poble no se l'ha preparat primer. Per mi és el lloc adequat per ensenyar a desenvolupar diferents aficions, entre elles, la teatral o altres i no es fa el més mínim per motivar-ho ni tampoc es creen els hàbits necessaris per entrar en cap biblioteca a cultivar la lectura o consultar llibres. Per ara, que jo sàpiga, a nivell local no es fa res d'això i és una vertadera llàstima. Llavors no ens queixem del que passa a Llagostera amb la cultura perquè, la seva actitud no demostra altra cosa que allò que ha après de l'ensenyament rebut.

Potser estic errat en aquests plantejaments però tindrien de fer-m'ho veura diferent i dubto que, amb fets, se'm pugui demostrar el contrari perquè els resultats ja els veiem : cada vegada que es prepara qualsevol activitat cultural l'assistència és escassa. Sinó s'hi posa remei i un dia, a la nostra vila, tenim la gran sort de disposar d'una biblioteca també veurem, amb pena per tots, el poc o nul interès que es tindrà per entrar-hi. En quan aquest punt, deixem el temps per testimoni, i millor que m'equivoqui. Fins que vegi feina feta de debó...no puc creure altra cosa.

2.-QUE PENSES DE LA GESTIO DE L'AJUNTAMENT ?

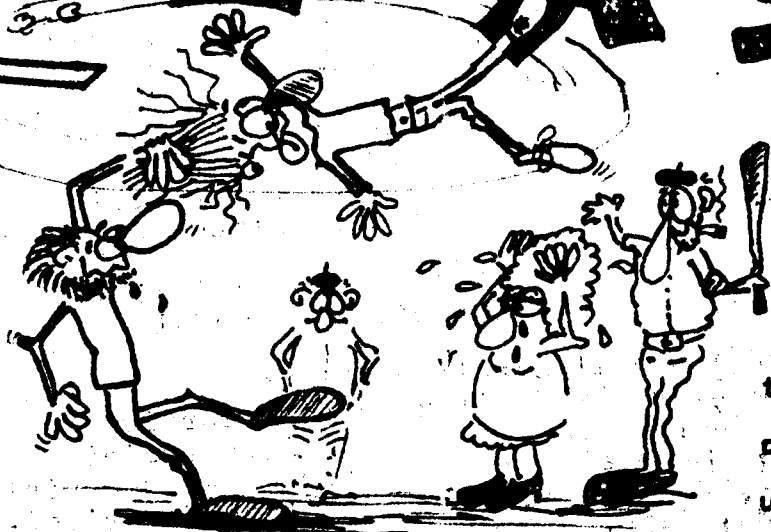
En primer lloc no voldria contestar aquesta pregunta, ja que tinc de dir que soc apolític i, per altra banda, desconec la tasca que potser s'ha fet, i que pot ésser molt important, però no es veu o no és diu i, la que veiem tindria que saber-se, amb certesa, els vertaders motius que poden haver impedit que fos millor i més nombrosa. Com a pare, que porto tres fills a la guarderia, no em puc pas queixar de la feina que hi ha fet, encara que tot i essent molt positiva no se'n ha parlat massa. Per aquest any, segons tinc entès, també hi té destinada una bona partida del pressupost i això és d'agraïr.

3.-SUGGERENCIA.

La meua minsa capacitat m'impedeix donar una suggerència encertada però, si per quelcom serveix, diré que : primer fer i bé i després deixar fer. En els dos casos vull dir: treballar fort i de valent, pel poble, d'una manera desinteressada en tots els conceptes. No posar entrebancs a les persones escollides que tenen de portar a cap una tasca encomenada, ja que llavors el poble paga les conseqüències de les desavinences. Tot el que sigui fet per llum personal o per aconseguir objectius de grup que no siguin fer poble, per mi és negatiu i producte de les envejes o de la poca capacitat responsable del que produeix aquestes situacions, sigui

PLANA

SUPER3

L'ALTRA CARA DE LA FESTA.

La Festa Major ha passat. Tots recordem les estones bones, tota la seva brillantor, però darrera d'aquesta euforica visió, s'hi amaga una no tan grata realitat.

En aquest cas, ha estat una baralla a la sortida de l'envelat, quan un jove desconegut, s'engrescà amb una noia acompanyada. La cosa va arribar a les mans i seguint per aquest camí, a un veritable espectacle de "llançament de Martell" entre el xicot i el jove, que no en sorti molt ben parat, després de donar algunes voltes en l'aire sostingut pels cabells i oferint als allà presents un indesitjable espectacle de violència.

UNA D'ORGANITZACIÓ.

En tota activitat o espectacle que es vulgui portar a terme, s'he de tenir molt present la coherent organització que això comporta. No va estar així el muntatge que s'esperava pel disset de la Festa Major, on, en principi, havien d'actuar diferents exemplars de la ganaderia Equus i el Cortijo de Santa Cristina. No arribaren, pel que ens demostren els fets, a un acord d'horaris, el que comporta, per a guanyar temps, que la primera ganaderia hagués de començar sola l'exhibició.

Tot hagués pogut sortir bé, de no anar més enllà el desentès, però el retràs s'esdevingué tan evident, que la plaça es fé gran per un sol cavall.

VIATGE A AUSTRIA

1ª part

Atenguent l'amable invitació de la Redacció, intentaré explicar el viatge i estada a Austria. Donada l'amplitud del reportatge, he considerat oportú dividir-ho en dos. En aquest primer hi figura el viatge, mentre que en segon narraré els actes i impressions de la visita a alguns dels camps nazis d'Austria ja que aquest fou el motiu.

Durant el passat mes de maig, tingueren lloc a terres austriacques, els actes commemoratius del XXXV Aniversari de l'Alliberament de Mauthausen, el dia 5 de maig del 1.945.

Vaig tenir el goig de participar-hi, junt amb la dona i fill. De la "provincia" de Girona n'erem 7, essent l'expedició espanyola de 54 persones.

Férem el viatge en tren, pujant a l'estació de Girona els 7 de les comarques gironines i unint-nos a la resta de l'expedició, sortida des de Barcelona. Seguirem fins a París, on vam ser rebuts i obsequiats per l'Amical de Mauthausen francesa, els quals ens portaren a fer una visita turística per la ciutat, visitant la Torre Eiffel, l'Arc de Triomf, Notre Dame i Montmartre. Tot això, però, fet a corre-cuita, doncs no hi havia molt de temps. Abans, havíem anat a dipositar una triangle de flors al monument a la deportació, situat prop de Notre Dame, al costat del Sena.

A la tornada d'Austria estava programada una altre visita a la ciutat, però ens trobàrem amb la vaga de transports i vam deixar-ho córrer. També era al·licient sentir a totes hores les sirenes de la policia, amb cotxes amunt i avall. Semblava talment que anaven de bòlit.

A les 8 del vespre -en tren especial- sortirem francesos i espanyols, cap a Austria, seguint via Nancy, Strasbourg, Munich, fins arribar a Salzburg. A partir d'aquí continuarem en autocars fins a Linz, on vam instal·lar-nos a l'hotel. Des de Linz sortíem a visitar els diferents llocs que estaven programats.

Durant aquells dies passàrem per una part del Tirol, eixi com també per la regió turística de Salzammergut.

Vam quedar meravellats d'aquells bells paratges, on dóna la impressió que la natura no hi ha estalviat res. Hi ha una sinfonia de colors, predominat el verd en totes les tonalitats, que és un veritable regal pels ulls i els sentits. De tant en tant sorgia un llac d'aigües clares i tranquiles, on - en alguns -, s'hi veia nadar els cignes, composant una estampa simpatica i agradable. En nombroses muntanyes de les rodalies, hom podia veure-hi neu, que inclús arribava molt aprop de carretera, quedant-ne vestigis en alguna que altre vora, on el sol no hi arribava per a fondre-la. Tot aquest bell paisatge, es trobava coronat -al fons-, pels pics dels Alps.

En molts indrets podíem contemplar multitud de casetes escampades, quasi totes de planta baixa, amb el seu jardí al voltant, i la majoria amb una bona estiba de troncs pel foc.

Eren moltes les coses que ens cridaven l'atenció -com suposo que els hi passa als estrangers quan visiten el nostre país-, com per exemple veure pels camps i boscos, molt aprop la carretera, els cérvols pasturant tranquil·lament sense tenir por de cap mena.

Tot primer no arribàvem a comprendre com podia ser que aquests animals pastuessin pels camps, en completa llibertat. Després en van explicar que estan protegits per la llei i que el Govern subvenciona als pagesos pel possible mal que puguin fer-los-hi als sembrats.

Al bell mig d'un camp treballat de nou, vam veure-hi dues llebres jugant, o barallant-se, no ho sé, doncs amb els companys de viatge no vam posar-nos d'acord. El comentari general era: Al nostre país també ho veíem aixó...., si fossin allà ja serien dintre la cassola.

En un d'aquells idil·lics paratges té la casa el corredor Niky Lau da, segons va dir-nos el guia, tot senyalant-la al pasar allà prop.

Al poble d'Ebensee, vaig trobar-hi uns cargols grossissims, i pel que en digueren, en molts punts d'Austria son iguals de grans. Són d'un tamany més del doble que els d'aquí.

Una de les coses sobresortints d'Austria -almenys pel que vaig veure-, és la netedat dels carrers. Un de la colla, de Mollet, va dir-nos: "En aquest país tot el dia vaig amb les butxaques plenes de paquets de tabac, buits". Al preguntar-li el motiu, ens digué: "Doncs mireu, com

que no veig res a terra i ho tenen tant net, no goso tirar-hi el paquet buit, tal com faig al nostre país".

En quant al menjar, encara estava forssa bé. Molt diferent del d'aquí, aixó sí. A cada àpat donaven carn. No arribarem a aclarir de quina classe. Semblava vedella, però encara dubtem. La portaven amb una salsa, som si fos feta a la cassola. Després l'acompanyaven amb una cosa com "betes", però més amples. Un parell de patates bullides, o bé mongetes tendre. Tot aixó en el mateix plat de la carn amb salsa o suc. Un dia per sopar van donar-nos mig pollastre rostit, per cada ún. De peix no en vam veure ni per casualitat.

L'esmorzar era el clàssic, però amb alguna variant. Acada plat hi trobaves dos panets. Uns eren de viena, altres com una mena de pa integral, altres inclús portaven a la crosta, pebre, i que per cert eren molt bons. Després en una plata damunt la taula, hi havia un bon assortit de "tetrines", de fideus gras, mantega, mermelada de cirres, de móres, etz., acompanyat amb cafè i llet.

Ens paràrem al poblet turístic de Sant Gilgen, a la tornada, quan anàvem a Salzburg. Està en un lloc preciós. Al peu d'un dels molts llacs que hi ha. D'allà, sortia un telefèric que va a una muntanya molt alta, plena de neu, on hi ha una pista d'esquí. Tota l'estona que estiguérem allà, estava funcionant. Es de suposar que la temporada turística d'aquell poblet dura tot l'any. De turístic sí que ho és; almenys pels preus ens ho va semblar.

Després anàrem a sopar a un restaurant, al peu de la carretera, a pocs quilòmetres d'aquell poblet. Està situat prop d'un llac. Vaig pensar que era el mateix que hi ha a Sant Gilge, però em feren adonar que era un altre, situat a un nivell inferior d'aquell.

Entre el llac i el restaurant hi ha un camp de golf. Fins aquí, encara que molt bonic, no te res d'estrany. El que ja no és corrent és que al pis de l'hotel hi hagi un museu, i magnífic per cert. Vaig enterar-me'n quan faltava poc per a marxar, i no em quedà molt temps per veure'l.

Hi ha una representació de la fauna -suposo que de la regió- destacant els cérvols. També hi ha molts ocells. La pell i el cap d'un ós, molt gran. Porcs senglars, etc. I disposades en vitrines, hi ha una quantitat enorme de pipes, de totes mides i formes. Llastima no disposar de més temps, doncs valia la pena passar-hi una bona estona.

Després anàrem a Salzburg, tornant a fer el mateix trajecte que a l'anada. A París, amb la vaga de transports -com he dit al començament-, ens limitarem a visitar el Jardí de les Plantes per estar prop de l'estació de París-Austerlitz, on a les 9 del vespre pujarem al tren que va retornar-nos a casa.

Haig de fer constar el gran companyerisme de tots els membres de l'expedició, doncs en els 8 dies que estiguérem junts, no va sorgir cap contratemps, ni cap incident que posés una nota d'amargor als dies tant bonics i emotius que vam viure a Austria, al visitar els camps nazis. Visites i actes que explicaré en el proper número.

ANTONI MASCORT.

BIBLIOTECA POPULAR CATALANA VELL I NOU-OBRA 3

EL CALENDARI AMB REFRANYS : "...Constitueixen un veritable tractat de filosofia camperola, un catecisme profà de tot el que ha de saber i prevenir el conreador..." MES DE JUNY :

"Si plou a primers de juny, el bon temps és lluny."

"Pel juny, la falç al puny."

"Aigua de Sant Joan, celler buit i molta fam"

"Sant Pere bon home, Sant Joan bon sabbt, que curen de ronya i de tot altre mal".

acudits d'en ramon

